

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

In Festo SS. Innocentium. Herodes iratus occidit omnes pueros qui erant in
Bethleem. Inimici nostri magis prodesse possunt odio, quàm profuissent
obsequio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

IN FESTO SS. INNOCENTIIUM.

Herodes videns quòd illusus esset à Magis, iratus est valde; & mittens occidit omnes pueros qui erant in Bethleem, & in omnibus finibus ejus, à bimatū & infra. Matth. 2.

VERITAS PRACTICA.

Inimici nostri magis prodesse possunt odio, quàm profuissent obsequio,

RATIO EST, Quia utilitas quæ spectat vitam spiritualem & æternam, longè major est, quàm qua temporalem.

Sed inimici nostri nobis prodesse possunt odio suo, ad vitam spiritualem & æternam, cùm solùm ad temporalem nobis prodesse obsequio, Ergo & magis prodesse possent odio, quàm obsequio; Dum bene scilicet utamur eorum odio; atque ad hunc bonum usum, valere multum potest ista consideratio.

I. PUNCTUM.

Crudelis Herodes novum Regem, venire quid times?
Non eripit mortalia,
Qui regna dat celestia.

3. Fulg. serm. 5 de Epiph.
Rex iste qui natus est, non venit Reges pugnando superare, sed moriendo mirabiliter subjugare. Venit non ut pugnet virus, sed ut triumphet occisus. Quid est ergo quod ita turbatur & furit Herodes? Depravata scilicet regnandi cupiditas, metus inordinatus, vana & inanis suspicio, similesque motus turbulentis, quos excitare solet ambitio, seu prava quævis affectio, Illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor! Nonne sic tibi sæpè accidit? nonne sic frustra sæpè commoveris, & sine causa

concitaris? Rectè Sapiens: Multos supplantavit suspicio illorum, & in vanitate detinuit sensus illorum. Agnosce hinc templum. *Eccl. 3.*

INTEREA verò perigunt impii satellites Regis, crudele in infantes edictum promulgant, non tam verbo quàm facto; Unus tantum quaeritur, & in illo omnes mactantur, sicut ille in omnibus occiditur, Quale spectaculum! Quale impietatis carnificum, cum pietate matrum certamen! Quid peccarant parvuli sic mactati? Sed quàm benè cum illis actum est! Quàm verè sanctus Augustinus. Ecce, inquit, profanus hostis nunquam hostis parvulis tantum prodesse potuisset obsequio, quantum profuit odio. Quid enim illis contulisset? Quid tandem illud est si compareretur ad vitam illam beatam qua modò in cœlis perfruuntur? Hi sunt qui cum mulieribus non sunt coinquinati, virgines enim sunt; hi sequuntur Agnū quocumque ierit; Hi empti sunt ab hominibus, primitia Deo & Agno; & in ore eorum non est inventum mendacium, sine macula enim sunt ante thronum Dei. Congaude illis, piū deprore affectum. Salve flores Martyrum, &c. *Serm. 10. de SS. Apoc. 14.*

Sic potro nobiscum agitur, nunquam foelicius quàm cum miserius creditur; nunquam utilius quàm cum perniciosius. Verè enim & de inimicis nostris dicere possumus, quod de Herode S. August. circa Innocentes: Magis prodesse possunt odio, quàm profuissent obsequio. Expende accuratè, ac primo illud quod præmittitur de majori utilitate spiritali & æterna, quàm temporali & caduca; quis dubitare potest,

potest, nisi de fide dubius aut de salute desperatus? *Quid enim prodest homini si mundum uniuersum lucretur, anima uero sua detrimentum patiatur? aut quam dabit homo commutationem pro anima sua? Toto non potes orbe animam emere,* inquit S. Chyloftomus; Quid tibi totus igitur orbis, si perdis animam? Hæc est uera & solida meditando materia. Non multa hic, sed multum meditare prodest.

II. PUNCTUM.

SED inimici nostri nobis prodesse possunt odio suo, ad uitam spiritualem & æternam, cum solum ad temporalem nobis prodesse obsequio.

Si enim patienter toleremus iniurias, prebra, & quidquid odio sunt inimici congerent ad exercitationem humilitatis, & patientiæ, nonne inde profectus spiritualis, & æternæ beatitudinis cumulandæ seges amplissima? *Hæc est enim gratia,* inquit S. Petrus, *si propter Dei conscientiam sustinet quis tristitias, patiens iniuste. Quæ enim gloria si peccantes & colaphizati sustuleris? sed si benedfacientes patienter sustineris, hæc est gratia apud Deum.* Et infra: *Et quis est qui uobis noceat si boni emulatores fueritis? sed & si quid patimini propter iustitiam beati. Timorem autem eorum ne timueritis, & non conturbemini*

Si non haberemus qui aduersum nos obfisterent, ait Origenes, *Agones non essent, nec uictoriis muneraponeretur, nec regnum celorum uincitibus pareretur, neque momentaneum hoc & leu: tribulationis nostræ, supra modum, pondus gloria operaretur nobis in futuro.* Sic ipse & alii Patres sublimè narrant, quantum profuerit unicuique Sanctorum, habuisse aduersarium & inimicum per quem factus est sanctus. Sic innocens Abel à Caino primus Mar. yreffectus. Sic & Jacob & Esau dicitur: *Quod hic maior seruiet illi minori.* Hic mali seruiunt bonis. Inquit S. Augustinus, *non utique obsequendo sed persequendo, quomodo persecutores Martyribus, & lima uel mallei auro: quomodo mola seruiunt tritico, quomodo panibus coquendis fornalia; sic mali seruiunt bonis, quomodo in fornace aurificis palea seruit auro, ubi palea consumitur, & aurum probatur.* Sic dicitur de Israelitis quod quanto magis opprimebant eos Aegyptii, tanto magis multiplicabantur & crescebant.

Sic Josephum inimici fratres extulerunt; Sic Davidem Saul: Judæi Christum Dominum: atque uno uerbo, quotquot sanctiores & beatiores uenerunt, non nisi ex inimicorum iniquitate, sanctitatem collegerunt, & beatitudinem sibi compararunt. *Salutem ex inimicis nostris, & de manu omnium qui oderunt nos. Ecce beatificamus illos qui sustinuerunt.* Quasi diceret ille S. Apostolus, cur non ita nos existimamus beatos, si quid ab inimicis patimur, cum illos propterea ueneremur ut sanctos & beatos, qui talia passi sunt?

III. PUNCTUM.

INIMICI ergo nostri magis prodesse possunt odio, quam profuissent obsequio; Cur per odium illud suum ad salutem & perfectionem nostram prodesse nobis possent; quæ est utilitas longè major, quàm quæ humanis obsequiis detinetur. *Aufer rubiginem de argento,* inquit Sapiens, *& egredietur uas purissimum;* Hanc à nobis rubiginem auferunt inimici, dum nos exacuunt, aut potius dum eos patienter sustinemus. *Nam qui impatientis est,* ut idem ait Sapiens, *sustinobis damnum,* id est patietur sine merito, sine fructu, sine ullo emolumento, imò & cum detrimento & iactura; Nam ad illa damna quæ ab inimicis patitur, adiecit impatientia peccatum, & peccati poenas consequentes acerbit. Quod apud Prophetam ille expressit qui dixit, *Ephraim factus est subdolicus panis qui non reuertatur;* Hic enim panis ex utraque parte est maleficus; ex inferiori quidem, quæ est ambulatus; ex superiori uero quæ non solide coctus. Sic impatienti duplicatur damnum, quia malum malè recipit, & priuatur bono quod inde haurire poterat. *Eli hominis, uersa est mihi domus Israel in scoriam: omnes isti as. & stannum, & ferrum, & plumbum in medio fornacis: scoria argentifacti sunt.* Egregius sane Prophetæ locus, tum hinc mandæ ueritati propositæ, tum discutiendæ conscientia, num tibi hæc uerba competant: num proficias ex aduersis, uel deficias; num quod datur ad lucrum, accipias ad detrimentum; *Ubi qui perdidit sustinet tam.* Erigere contra, *Uque in tempus sustinebit patiens, & postea redditis iucundis.*

Lnc. 1.

Iac. 5.

Prov. 25.

Ibid. 19.

Osee 7.

Ezech. 22.

Ecclesi. 2.

Ibid. 1.

Si